

gyndelsen af Samlingen faar Dplysning om, hvilken Hjelpe de forskjellige Andragender have havt.

Det tredie Andragende er fra Brod-Hansen, forhenværende Chef for Aviskontoret i Kjøbenhavn. Et lignende Andragende har været til Forhandling tidligere her i Salen i denne Samling, men den Paagjældende søgte imidlertid den Gang om at faae Erstatning for, som han kaldte det, det Tab, han havde lidt. Udvalget kunde ikke gaa ind paa at gjøre Indstilling i den Anledning, men jeg var iøvrigt som Ordfører bemyndiget til at udtale mig velvillig om selve Mandens Andragende, og man var ogsaa rede til at yde ham en passende Hjelpe, dersom han kunde give sit Andragende en anden Form. Sagen er nemlig den, at han har været Chef for Avispostkontoret under den eiendommelige Stilling, at han ikke har faaet Kontorholdsgodtgjørelse, men denne er tillagt Overpostmesterembedet, og med dette har han afkorreret om, hvad han skulde have for at opretholde sit Kontor. Nu er det imidlertid saa efter de foreliggende Dplysninger, at han fik en vis Sum, men paa den anden Side traf han ikke selv Bestemmelse om, af hvilket Personale hans Kontor skulde bestaa. Det kunde nu imidlertid nok gaa, saalænge man havde den gamle Postordning, men da den ny Postordning traadte i Kraft, fik han et meget betydeligt aarligt Tab, som der selvfølgelig ikke kan være Tale om at erstatte ham, men da Manden fra alle Sider, ogsaa fra de Herrer Redaktører, baade paa høire og venstre Side, er saa varmt anbefalet for den Dgthighed og pligtfuldende Iver, hvormed han har udført sit Embede, har man troet, at der ikke kunde være Noget i Veien for at henvisse denne Sag til den høitærede Indenrigsminister for at se, om der overhovedet er noget ved den at gjøre, om der kan ydes Manden paa en eller anden Maade en passende Hjelpe. — Det var de tre Andragender vedrørende Indenrigsministeriet.

Seg skal derefter gaa over til dem, der endnu er tilbage. Andragendet under Nr. 78 er fra Kammerassessor, pensioneret Toldkontrollør Bayer om Understøttelse i literært Diemed. At dette Andragende saa sent er kommen til Forhandling, er tildels begrundet i en Feiltagelse fra Ansøgerens Side og dels i andre Forhold. Han søgte allerede i Fjor og stilede da sit Andragende til Finantsudvalget. I Mar har han vel indgivet sit Andragende tidligere, men dog ikke saa tidlig, at det har kunnet komme med før nu, ja maaste har han indgivet det noget tidligere, medens det af andre Grunde er kommet til at henligge; det kan jeg ikke rigtig erindre.

Det er i hvert Fald sikkert, at han tidligere har henvendt sig, men paa Grund af Formfeil kommer Andragendet nu først til Behandling. Det, han ansøger om, er jo egentlig at faae Pengene allerede i Sommer, for at han kan faae sit Bærk, en Industristatistik, færdig allerede til Oktober, saaledes at det til den Tid kunde blive solgt og omdelt. Bærket selv, siger Sagkyndige, og det kan man forresten sige uden at være Sagkyndig, vil have megen Betydning, idet det handler om vore forskjellige Fabrikker og industrielle Etablissementer, Maaden, paa hvilken de virke, de Kræfter, de virke med, de Børn og unge Menneker, der har Ansættelse i de paagjældende Fabrikker; kort sagt, det, man forstaaer ved en Industristatistik. At et saadant Bærk, som vi savne ganske, vil have Betydning, derom er der ingen Tvivl. Men, som sagt, hans Andragende kan vel næppe ske Fyldest paa den Maade, at han nu kan faae sit Bærk udgivet inden Oktober, allerede af den Grund, at de literære Understøttelser, efter hvad man har set, alt ere udelte; saa kan det mulig ske senere. Derfor er det, man ønsker en Undersøgelse af, hvorvidt dette Bærk er af en saadan Betsaffenhed, at det overhovedet fortjener Understøttelse, thi gjør det det, er der, som sagt, ingen Tvivl om, at et saadant Bærk, der savnes i vor Literatur, vil have Værd. Derfor har man foreslaaet Andragendet henvist til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. — Det næste Andragende vedrørende det samme Ministerium, er Andragendet Nr. 124 fra tvende Detailhandlere Olsen og Møller om Erstatning for lidt Mæringstøb, som de kalde det. Omstændighederne ere følgende. De paagjældende Mænd have tidligere været Skibsførere. Saa leiede de af Kultusministeriet en Grund i Nærheden af Solvgadens Forlængelse, hvorpaa de begyndte en Handel. Ved dette Etablissement satte de i Begyndelsen Penge til, men arbejdede det efterhaanden op. De have forøvrigt været betredte paa, at de i Begyndelsen maatte tabe, da Forretningen var ny der paa Stedet. Imidlertid mente de at have faaet sig skabt en ret god Stilling, men saa hørte de til deres Forstræffelse i 1883, at Ministeriet stod i Begreb med at udleie en Nabogrund til et større Firma — Rjær og Styhr, saa vidt jeg husker — som der vilde oprette et større Kuludsalg. De bleve i høi Grad bestyrkede og henvendte sig til Kultusministeriet med Anmodning om, at saadan Udleining endelig ikke maatte finde Sted, thi det vilde være aldeles ruinerende for dem, som egentlig havde oparbejdet den Forretning der